

Staterne eller de kompetente internationale organisationer kan iværksætte et projekt 6 måneder efter den dato, hvor de har meddelt kyststaten dette og opfyldt de krav, som er opstillet i artikel 248. Kyststaten kan ifølge litra a) – d) inden for 4 måneder fra modtagelsen underrette projektstaten eller -organisationen om, at den ikke vil give sit samtykke efter bestemmelserne i artikel 246, at givne oplysninger er forkerte, at den kræver yderligere oplysninger angående betingelser og information, som foreskrevet i artiklerne 248 og 249, eller at der udestår uopfyldte forpligtelser efter artikel 249 med hensyn til et tidligere projekt. Efter yderligere 2 måneder kan forskningsarbejdet indledes, såfremt kyststaten ikke har gjort indvendinger.

Det stiltiende samtykke eller anerkendelse har ligesom den (her skal der skelnes skarpt) implicitte tilladelse (artikel 247) for så vidt stor betydning, idet dette muliggør havforskning dér, hvor et udtrykkeligt samtykke ellers kunne udeblive, fordi kyststaten af organisatorisk-tekniske grunde ikke ser sig i stand til objektivt at træffe en beslutning om ansøgningen eller af politiske grunde udskyder beslutningen på ubestemt tid.

Artikel 252 beskytter således forskningsstater og internationale organisationers interesser, for så vidt det er foreneligt med anerkendelse af kyststatens rettigheder i relation til den eksklusive økonomiske zone og den kontinentale sokkel. Såfremt kyststatens tilbageholdelse af samtykke i henhold til artikel 246 fører til en tvist, vil artiklerne 264, 265 og 297, stk. 2, være anvendelige. Artiklens underforståede tilladelsesbestemmelse vil ikke kunne finde anvendelse under disse omstændigheder, og i kraft af artikel 265 vil kyststatens udtrykkelige tilladelse være påkrævet for påbegyndelse eller fortsættelse af forskningsaktiviteter under bilæggelse af en tvist.

Til artikel 253:

Artiklen giver kyststaten mulighed for at sikre en effektiv overholdelse af de pligter, som pålægges forskningsstaten eller den kompetente internationale organisation til at videregive information til kyststaten før udførelsen af et anmeldt videnskabeligt havforskningsprojekt (artikel 248) og til at efterkomme de accepterede betingelser, mens der udføres forskning (artikel 249).

Når et forskningsprojekt ikke opfylder forpligtelserne efter artiklerne 248, 249 og 254, kan kyststaten under nærmere angivne omstændigheder udøve ret til at kræve afbrydelse eller ophør af den videnskabelige havforskningsaktivitet.

Artikel 253, stk. 1, anerkender kyststatens ret til at kræve forskningsprojektet suspenderet af to grunde, der er nævnt i litra a) og b). Stk. 2 og 3 fastsætter grundene, der for kyststaten muliggør forskningsprojektets ophør. Ordet »standse« i stk. 4 må, hvor det refererer til suspension, opfattes som midlertidig standsning. Artikel 253 angiver ingen tidsfrist, fra hvilken suspensionen eller ophøret skal begynde, og i overensstemmelse hermed er det generelle koncept om rimelighed og god tro anvendeligt (jf. artikel 300). Stk. 4 er ikke nødvendigvis anvendeligt for hele forskningsprojektet – afhængigt af uoverensstemmelsernes omfang. Stk. 5 omhandler tilbagekaldelse af suspension, når betingelserne efter artikel 248 og 249 er opfyldt.

Til artikel 254:

Artikel 254 omhandler rettigheder for tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater, såvel udviklingslande som industrilande. Den foreskriver, på hvilken måde disse staters rettighed til at udføre videnskabelig havforskning i kyststatens eksklusive økonomiske zone eller på den kontinentale sokkel kan udøves. Den er begrænset til en tilgrænsende indlandsstat eller geografisk forfordelt stat. Dette sidste begreb findes ikke i Konventionens kapitel X om indlandsstater. Definitionen af »indlandsstater« er givet i artikel 124, stk. 1, litra a) som en stat der ikke har en havkyst, og betydningen af »geografisk forfordelte stater« findes i artikel 70, stk. 2. For så vidt videnskabelig havforskning relaterer sig til den eksklusive økonomiske zone, kan betydningen anvendes på artikel 254.

I Konventionens kapitel V er der opregnet nogle rettigheder for tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater til at deltage i udnyttelse af det overskud af levende ressourcer i kyststatens eksklusive økonomiske zone. Disse rettigheder er givet særskilt til de to grupper lande i artiklerne 69 og 70.

Planlægger en stat eller en kompetent international organisation et forskningsprojekt i den eksklusive økonomiske zone henholdsvis på kontinentalsoklen, jf. artikel 246, stk. 3, har den pligt til at meddele dette til de tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater. Ved ansøgning skal disse såvel som kyststaten informeres ifølge stk. 2, jf. artiklerne 248 og 249, stk. 1, litra f), og har den berørte kyststat givet tilsagn, kan de tilgrænsende indlandsstater og geografiske forfordelte stater ifølge stk. 3 på visse vilkår deltage i projektet.

På denne måde opnår man, at mulighederne for et bredt anlagt samarbejde allerede bliver inddraget i overvejelserne ved planlægningen og forberedelse af